

Dagthema: Waar ben je nu? Waar bleef je hartstocht?

[Overweging 8 december – Jan Meijer](#)

“... Met wachten komen we er niet, met vechten maak je zoals David veel vijanden. Dan blijft over om je te concentreren op het goede zoals Salomo . Hoe moeilijk dat ook kan zijn ...”

Eerste lezing uit Psalm 72 vrij

Tweede lezing uit Matteus

Openingsgebed

Wij zijn hier bij elkaar
in de naam van de Eeuwige en
Onnoembare
die vele namen heeft gekregen:
Jahwe, Allah, de Enige, God,
de Barmhartige, Beschermmer,
van geloof en hoop,
van liefde en licht.

Met de woorden en daden

van Jezus, als voorbeeld
die op deze aarde heeft geleefd.

Wij vragen ons open te stellen
om bezield te mogen raken
en ons te vullen met
kracht, mededogen en hartstocht.
Amen

Lied Scheur de wolken uiteen

H. Oosterhuis / A. Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier, nu, wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen
als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.
Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.
Waar ben je nu?
Waar bleef je hartstocht?
Ben je niet meer die ene van toen?(2x)

Welkom en inleiding

Vandaag begin ik met het verwelkomen van het licht door het aansteken van de tweede adventskaars als aankondiging voor Het Licht van Kerstmis. En met een welkom aan iedereen bij deze viering met een speciaal tintje. Niet alleen voor de Duiven maar ook voor mij. Een speciaal welkom voor Heleen en Corné van der Waal, het bestuur en de bewoners van de Stichting Senpathiek Wonen. Ook een speciaal welkom voor mijn vrienden voor altijd Jelle en Ans. Jelle is ook bestuurslid van de stichting en die dubbele verbinding, hij gaat mee voor, maakt het voor mij al bij voorbaat een mooie viering.

De voorbereiding alleen al was een mooie tocht met de tekstlezingen als bagage langs vriendschap, de stichting en de verbinding met mensen waarvoor we iedere week onze deuren weer openzetten. Wie of wat je ook bent. Het maakt niet uit waar je wel of niet in gelooft en wat in eerste instantie de reden van je komst ook is. We zijn hier bij elkaar om verbinding met elkaar te zoeken in geloof en overtuigingen en om elkaars verschillen te respecteren. Die zoektocht in de Duif blijft ons bezig houden en verbinden.

Vandaag lezen we volgens het leesrooster over Johannes de Doper, een man die de komst van Jezus aankondigde en lezen we Psalm 72 waarin David voor Koning Salomo bad.

En dat met de verbinding naar het thema van vandaag “Waar ben je nu? Waar bleef je hartstocht? De regels uit het lied dat we zojuist hebben gezongen. En waarvan de andere regels ook thema voor de vieringen van december zijn.

Waar ben je nu? Waar bleef je hartstocht? zijn vragen die mij de afgelopen weken persoonlijk nadrukkelijker dan anders hebben bezig gehouden en die ik ook aan anderen heb gesteld. Direct en soms indirect, met een direct of een indirect antwoord.

Met name de vraag waar ben je nu?

Zoals Johannes de Doper en David die vraag stelden.

Gebed

Hartstocht kan niet echt weg zijn, soms kun je het even niet vinden. Dat het gebed om hartstocht, in mijn vrije vertaling, mag helpen. Gebed om hartstocht Vrij naar *Krishnamurti Spiritueel Leraar*

Wij vragen om vrij te mogen zijn
van alles wat ons belemmerd.
Dat we dit achter ons kunnen laten.
Als een niet terug te halen gisteren
Maak onze geest jong,
fris als de onschuld
warm als de liefde
vol kracht en hartstocht. Amen

Lied

H. Oosterhuis, naar Augustinus / T.Löwenthal

Dieper dan de brandhaard in het vuur is,
dieper dan in de tyfoon de stilte,
was jij in mij die niet in mijzelf was,
dieper dan de zielen in mijn lichaam.
Uitgehakt als stenen uit een rotswand
was ik, lichtloos, dicht als steen van binnen,
vlakke, wind van lege woorden.
Maar nog was jij dichterbij me dan ik ik ben.
Dieper dan de stormhaard in de vuurzee,
hoger dan een rotsgebergte zonlicht,
hoger klank dan oren kunnen horen,
hoger woord dan klanken kunnen dragen,
hoger dan mijn steilste hoogte ben jij,
dieper in mij dan mijn diepste zelf.

Eerste lezing Deel van Psalm 72 uit 150 psalmen vrij van Huub Oosterhuis.

Er zou van godswege een koning,
een koning komen- een koning?

Om orde te stellen op zaken:
onkreukbare rechtspraak voor allen,
opgetild de vernederden,
vreemdeling geëerbiedigd,
mensenrechten gewaarborgd:
van godswege een koning.

Vrede de bergen de dalen
vrede het graan op de akker
schoven gerechtigheid, brood
op de planken de armen.
Er zou een helper, een god mens-
arme je schreeuwde om hulp,
nu is je helper gekomen
vrouwe hier is uw helpman.

Er zou, als dauw over rozen,
genezing zijn voor de zieken,
grote schoonmaak voor de zielen
vrijkoop van kostbaar bloed:
uittocht uit slavenhuizen
tirannen van hun tronen
een thuisland voor de ontheemden
een taal van vrede en hoop.

Tweede lezing Matteus 3, 1-5 en 11

In die tijd kwam Johannes de Doper naar de woestijn van Judea. Daar zei hij tegen de mensen: "Dit is het moment om je leven te veranderen. Want Gods nieuwe wereld is dichtbij." Over Johannes heeft de profeet Jesaja gezegd: "Hij roept in de woestijn: Opzij voor de Eeuwige! Maak de weg klaar voor de Eeuwige!"

Johannes liep in een jas van kameelhaar, en hij had een leren riem om. Hij leefde van sprinkhanen en honing. Alle mensen uit Jeruzalem, uit Judea en uit het gebied van de Jordaan kwamen naar hem toe. Ze zeiden: "We hebben spijt van alles wat we verkeerd gedaan hebben." En Johannes doopte hen in de rivier de Jordaan.

Johannes zei tegen de mensen: "Ik doop jullie met water. Dat laat zien dat jullie je leven willen veranderen. Maar na mij komt iemand die veel machtiger is dan ik. Ik ben niet eens goed genoeg om zijn schoenen uit te trekken. Hij zal jullie dopen met het vuur van de heilige Geest.

Lied

H.Oosterhuis / A.Oomen

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?

Nooit meer gebaande.

Hoeveel paar voeten zijn zij?

Twee, drieduizend. (2x)

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar,
kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt
en licht geeft.
De zon zal hen niet steken overdag.
Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen, niemand draagt hen.
Omdat zij willen leven als nog nooit.
Angstig te moede,
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.
Niet hier hun vaderland, en schaamteloos
wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.
Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,
zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.
Hun stoet is zonder einde en getal.
Tel maar de sterren.
Zij weten van de stad met fundamenten.

Overweging

Johannes de Doper, de voorloper van Jezus leefde in de woestijn. Hij zag af van luxe en at wat de natuur hem gaf. Een alternatieve manier van leven die past bij de huidige wetenschappelijke kijk op de aarde. Niet méér gebruiken dan dat je strikt nodig hebt en per jaar niet méér aan energie en grondstoffen gebruiken dan de aarde jaarlijks levert. Dus niet interen op de reserves die de aarde te bieden heeft.

Op 29 juli van dit jaar meldde de NOS het volgende. “Vandaag is het Earth Overshoot Day. (Overshoot in de betekenis van doorgeschooten of overschrijding) Op 29 juli 2019 is het de dag die door onderzoeksorganisatie Global Footprint Network wordt gedefinieerd als het moment in het jaar waarop mensen wereldwijd al meer voedsel en natuurlijke hulpbronnen hebben verbruikt dan de aarde in twaalf maanden kan voortbrengen. Vanaf 19 juli 2019 teren we de rest van het jaar op de reserves van de planeet, zegt het Global Footprint Network. Hierdoor verbruiken we dit jaar dus 1,75 aarde. In Nederland scoren we trouwens nog slechter. Als iedereen op aarde zoals een Nederlander zou leven, zouden we volgens dat zelfde Global Footprint Network 2,9 aardes per jaar verbruiken.

In psalm 72 bid David voor zijn zoon Salomo dat hij de wijsheid zal krijgen om de armen gerechtigheid te verschaffen. Salomo komt van het woord Shalom dat vrede betekent. Een vraag om vrede die bij David vandaan komt. Zowel Salomo als David voeren op tegenovergestelde manieren hun eigen strijd voor de vrede en gerechtigheid. David voert actief oorlog tegen het kwaad en blijft vijanden maken. Salomo concentreert zich op het goede en verdrijft zo het kwade en heeft geen vijanden. Johannes concentreert zich op de komst van Jezus en laat mensen tot inzicht komen dat het zo niet langer kan en doopt hen als teken dat zij hun leven gaan veranderen. Er komt iemand die machtiger is dan Johannes. Om een koninkrijk van vrede en gerechtigheid te vestigen.

David, Salomo en Johannes met ieder een eigen antwoord. Het kan het antwoord zijn op de vraag: "Waar ben je nu, waar is je hartstocht?" Passend in de tijd.

Doe je dat met wachten, met vechten tegen het kwaad of je concentreren op het goede. Een goede relatie met jezelf, je omgeving. Een goede relatie met de aarde..Het is een vraag aan je zelf, het is een vraag aan je naaste. Concentreer je op het goede zoals Salomo, vecht je tegen het kwade zoals David of profeteer je de komst van betere tijden en wacht je op degene die dat allemaal gaat oplossen? Het laatste lijkt het eenvoudigste. Maar als diegene komt, hoe weet je dan dat het diegene is. Zelfs Johannes vraagt zich tijdens zijn gevangenschap af waarom de doorbraak naar een koninkrijk van vrede en gerechtigheid uitblijft en hij stuurt leerlingen naar Jezus toe met de vraag zoals in Matheus 11-3 "Bent u degene die komen zou of moeten we een ander verwachten?"

Met wachten komen we er niet, met vechten maak je zoals David veel vijanden. Dan blijft over om je te concentreren op het goede zoals Salomo. Hoe moeilijk dat ook kan zijn. Hoe cynisch of sceptisch de tijdgeest soms kan zijn of ons gepresenteerd wordt. We hebben voor het goede geen andere keuze dan voor de oplossingen te gaan staan. Met dezelfde energie als die waarop we problemen hebben laten ontstaan. Met ons allen. Ieder individu kan een steentje bijdragen aan een betere wereld. Voor een beter milieu in alle opzichten. Dichtbij in je directe omgeving met je naasten en schijnbaar veraf een betere verhouding met de aarde. Er positief in staan, er in geloven. Het realisme lijkt in deze tijd te veel op pessimisme. Is het te optimistisch de vraag: "Waar ben je nu? Waar bleef je hartstocht?" eenvoudig te willen beantwoorden met: "Hier ben ik en hier is mijn hartstocht." Dan is de eerste stap gezet en de richting bepaald. In mijn en jouw directe omgeving, voor mijn en jouw naaste, voor mijn en jouw aarde.

Dat het zo zal zijn

Pianomuziek

Geloofsverbinding

Vrijheid is de voorwaarde voor religie. Geloof kan niet worden afgedwongen. Niemand bidt waarachtig met het mes op de keel."

Die vrijheid heeft niet zozeer te maken met het hebben van een keuze tussen verschillende mogelijkheden, maar met innerlijkheid en oprechtheid.

"Hier sta ik, ik kan niet anders." En is dat ook eigenlijk niet waar het uiteindelijk om gaat: te weten waar je werkelijk door bewogen wordt, het brandpunt te herkennen waar alle middellijnen samenkomen? Het verbindingspunt van geloven en overtuigingen waar je voor een deel jezelf en voor een deel de ander in herkent. Een statement voor jezelf en je naaste. In je leven. Waar ben je nu? Waar is je hartstocht? Voor die verbinding gaan we hier wekelijks staan in de Duif en om dat elkaar te laten weten spreken we dat met elkaar uit. Hoe we dat ook noemen. We zoeken verbinding, juist in het geloof.

Het gaat als volgt:

Ik geloof in het respect voor onze aarde,
de kostbaarheid van het leven
en de waardigheid van alle schepselen.

Ik geloof dat alles in het leven
met elkaar verweven is:
Scheppingen en schepsels,
adem en gebed,
de kosmos en het individu,
voedsel en vrijheid,
West, Noord, Oost en Zuid,
seksualiteit en spiritualiteit,
ecologie en theologie.

Ik verbind mij er daarom toe
om samen met alle betrokken mensen
overal ter wereld met hartstocht
zorg te dragen voor Moeder Aarde,
vrede en gerechtigheid te bevorderen,
te kiezen voor het leven en dat samen te vieren.
Hartstochtelijk.
In deze dingen geloof ik.
Amen

Tafelgebed: Lied- Tot zegen.

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen.
Dit komen tezamen van mensengezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren der eeuwen
zij ons tot zegen.
Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt, onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.
Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht, uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij
door u geroepen, bestemd en bezielde
om in ons midden, eens voorgoed,
te zijn uw woord, uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht -
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt -
dat waar wij gaan zijn Geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons - als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons - uit kracht van u.
Dat een nieuwe wereld komen zal,
waar brood en liefde is,
genoeg voor allen.
Kom bevrijden - wees genadig
ere zij u in de hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde - kome wat komt.

Breken en delen van brood en wijn

Lied Vriend *H.Oosterhuis / A.Oomen*

Alles ontgrenzende
alles doordringende ruimte,
vrijheid, scheppende vrijheid.
Onbegonnen begin,
hier nu nieuw beginnende.
Roekeloos denk ik jou,
haveloos roept mijn verstand jou,
oorsprong van mijn geweten.
Ondoordringbare nacht,
niet hier, woest en leeg ben je.
Zwijgende. Meegaande voetstappen,
schaduw van schouders.
Ogen, zoekende ogen.
Ongemaskerde vriend,
hoe hier nu verschijn je me.

PAX DUIF

Vier keer per jaar mogen we van Pax de Duif uitreiken aan mensen die zich inspannen voor een menswaardige en vreedzame samenleving.
Of dat nu in een organisatie is of vanuit een particulier initiatief, zoals vandaag.
Met een echtpaar dat vanuit eigen idealen en hartstocht, dwars door bureaucratie en regels heen een kleinschalig project voor een menswaardig en vreedzame gemeenschap heeft kunnen opzetten.
Het zijn Corné en Heleen die dit dankzij de hulp van velen hebben kunnen en mogen opzetten. Heleen vertelt er na het opspelden van de pax duiven meer over. Het is mij nu een eer en genoegen om tot het opspelden van dit symbool als aanmoediging over te gaan.

Vredesvlucht met Stichting Senpathiek

Heleen van der Waal

Het is opnieuw een goede morgen in een Godshuis.

En dit huis hier heet “De Duif”, een vogel die symbool staat voor de Geest van God. De Geest waait waarheen Hij wil en dat is misschien wel de reden waarom ik vanmorgen hier ben.

Ik ben Heleen van der Waal en uw gemeenschap heeft het initiatief dat ik vertegenwoordig, uitgekozen om in het zonnetje te zetten met uw Pax Duif! Senpathiek Wonen hebben mijn man en ik het gedoopt. Het is een samentrekking van senior en sympathiek. Dat laatste woord staat voor aardig, beminlijk, hartelijk, innemend, bereid zich in de zorgen van een ander te verplaatsen en het is inmiddels 5 jaar geleden dat wij begonnen zijn om dat alles vorm te gaan geven. Wij hadden toen het voorrecht om op de boerderij van het biologisch melkveebedrijf van onze dochter en schoonzoon te kunnen gaan wonen en dat deden we omdat wij een wens hadden.

In ons vrijwilligerswerk in onze eerdere woonplaats, hadden wij weet van de toenemende eenzaamheid van senioren en hun sociale isolement dat daarvan het gevolg was. Toen de boerderij, de Baron van Nagellhoeve, in Kockengen in beeld kwam, grepen wij de kans om ons kleine stukje verantwoordelijkheid te nemen in dat grote maatschappelijke probleem. Wij zagen de mogelijkheid om de leegstaande stal te gaan verbouwen tot 4 appartementen voor 60 plussers die het niet leuk vinden om alleen ouder te worden, maar in de nabijheid van ons en van elkaar. En al snel haakten er mensen aan, vonden we vrienden, familie en bekenden aan onze zijde en konden we Stichting Senpathiek Wonen in het leven roepen en met elkaar de uitdaging aangaan. Na tweeënhalf jaar hard werken aan het proces dat het aanvragen van een vergunning voor ons plan met zich meebracht en het zoeken naar financiering ervoor, is het met heel veel moeite gelukt om alle neuzen de dezelfde kant op te krijgen. Dat was in het voorjaar van 2017, we zullen het nooit meer vergeten.

Inmiddels wonen er samen met ons, 4 senioren op de boerderij en zien wij steeds meer vorm krijgen wat wij voor ogen hadden.

Op doordeweekse dagen eten wij met elkaar de warme maaltijd in onze grote woonkeuken; helpen met de bereiding daarvan en nemen de dag door. We worden steeds meer een familie, die voor elkaar van betekenis is en vorm geeft aan het leven op de boerderij. Er is altijd wel wat te doen of te beleven en als dat niet meer lukt, de mogelijkheid om mee te genieten van de roring die er is op onze mooie woonplek. Er is een bloementuin; moestuin een beginnend boomgaardje; een werkplaats; een hond en haan en kippen. Boerderijkatten, de geboorte van kittens en niet te vergeten de kalfjes, het andere jongvee en de Blaarkoppen!

Elk appartement heeft zijn eigen voordeur, tuindeur, badkamer en keukentje en we hebben er voor gezorgd dat het voor iedere beurs betaalbaar is.

Toen wij aan ons projectplan moesten gaan schrijven, noodzakelijk voor het verkrijgen van een vergunning, begonnen wij ons ook af te vragen waarom doen of

willen wij dit eigenlijk? Wat drijft ons? Iets met eenzaamheid en senioren is uiteindelijk niet je drive.. wat je wilt is de uiting van een diep verlangen. Het vinden van dat wat ons drijft, was niet zo gemakkelijk en we hadden er zelfs hulp bij nodig. Waarom wil je nou zo graag wat je wil?

Verrassend genoeg kwam daar een hoog ideaal bovendrijven dat te maken heeft met het paradijs, de plek die wij ons voorstellen waar de mens in harmonie leeft met de ander, met de natuur en met zijn Schepper. Wij willen daar graag naar terug, we willen daar alles aan doen om het te herstellen en dat op onze plek.. ik durf het haast niet te zeggen, want kan dit?

Toen er niets was, zweefde de Geest boven de chaos.

Nu er iets is, ontvangen wij van u, uw Pax Duif en beschouwen die als een aanmoediging om verder te gaan en te bouwen aan een plaats waar mensen zich welkom voelen en gezien, waar we het goede leven genieten en overvloed ervaren en plezier hebben om al dat moois wat ons ten deel valt.

Onze Vader

Het ideaal van geloofsverbinding met andere culturen hoop ik te kunnen laten horen in dit 'Onze Vader' dat ik heb samengevat uit het gebed van de vier windstreken van Agnes Miclat, een feministische auteur levend en werkend in de Filipijnen.

Het meelesen maakt de verbinding zichtbaar, het meezeggen maakt de verbinding hoorbaar.

Het gaat als volgt:

Onze Vader- vrij naar het gebed van de vier windstreken.

Agnes Miclat-Cacayan, Filipijnen

Grote Geest, Onnoembare, Eeuwige.

Wij vragen U om de geest van groei, creativiteit en hartstocht.

Help ons het levengedevende water te koesteren en niet te verspillen.

Wij hebben respect voor alle schepselen en de rijkdom van de schepping

Verlicht alles wat geboren wordt, kinderen, ideeën, bewegingen, relaties.

Kleur al wat nieuw is in ons leven met de prille kleuren van een nieuwe dag,
dankbaar voor de veranderingen die we in ons leven meemaken.

Uw machtige hand stuurt ons telkens naar verandering en vernieuwing.

Om de genade van vervulling bidden wij; hou ons open voor wat het leven brengt, en
geef ons de wijsheid om de juiste keuzen te maken.

Wij vragen om de geest van nederigheid, om te kunnen dragen wat koud is, moeilijk
en onzeker is in het leven.

Laat tegenwind ons niet tot overgave dwingen en ons vervreemden van mensen,
maar maak ons buigzaam, zodat we niet breken en geef ons geduld als dingen soms
wat langer duren.

Geest van het leven, maak ons ontvankelijk voor de donkere kanten van het leven,
geef ons moed en uithoudingsvermogen om het leven in balans te houden.

Slotlied: Liefde heeft geen longen *Huub Oosterhuis, Antoine Oomen*

Liefde heeft geen longen maar zij ademhaalt en zingt
en wat zij heeft gezongen klimt over steile hoogten. (2x)

Korte, lange, vlagen kussen,

zwermen zoenen noem je liefde

dat betonnen knoesten, twijgen, groen blad,

rooie wangen krijgen.

Maar ook harde noten kraken, stenen slijpen tot zij zingen,
stenen kloven tot zij stromen.

Maar ook cederhoven planten,

rozenperken in woestijnen noem je liefde.

Maar ook blinde ogen wenken, doden drenken noem ik liefde,
en de zon, met al zijn felle zachte stralen,

vuursteen tussen diamanten.

Liefde heeft niet één paar handen, geen paar voeten,

maar zij treedt je tot je wijn bent,

maar zij kneedt je voor elkaar tot daag'lijks brood.

Liefde heeft geen hart, geen schoot,

maar je wordt uit haar geboren tot je dood. (2x)

Zegenbede

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag
voor elkaar een zegen zijn,
in ons verschillen en ons gelijken.

Mogen wij die zegen aan elkaar doorgeven.

Zodat die zegen ons kracht en hartstocht geeft. Amen

